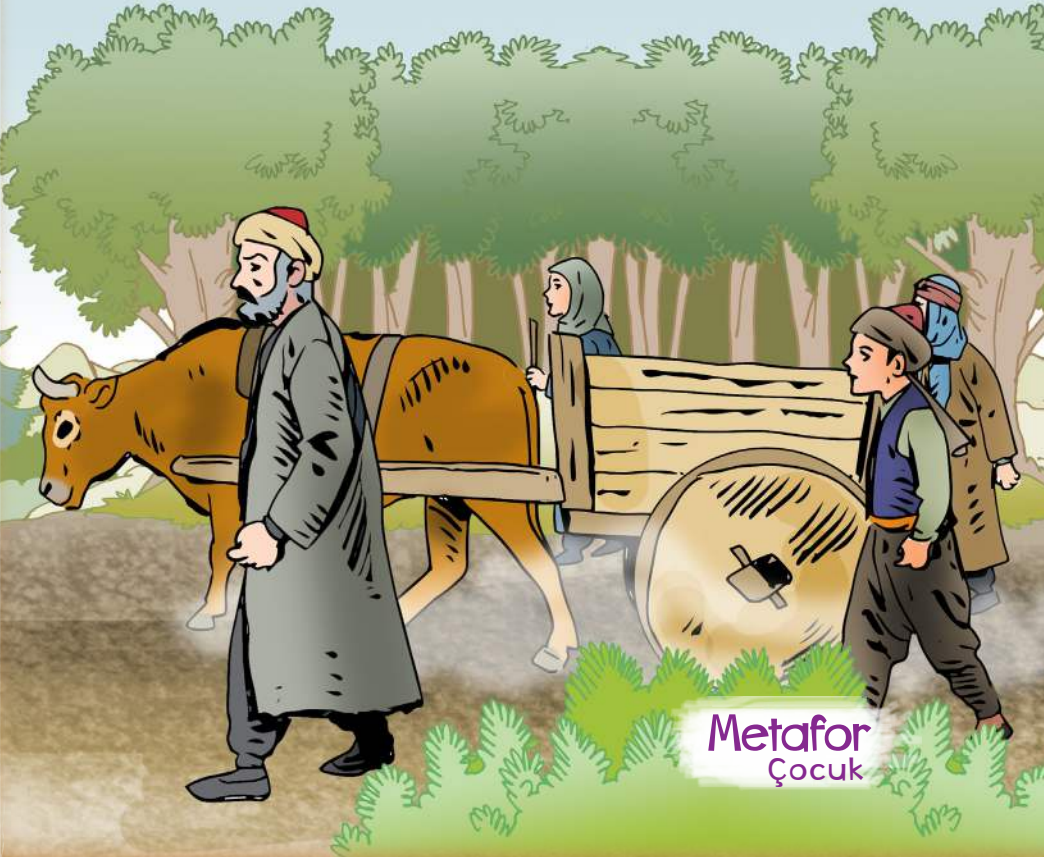

Bir Kahramanlık Destanı:

Milli Mücadele

İSTİKLAL YOLU

Metafor
Çocuk

On kitaplık “**Bir Kahramanlık Destanı: Milli Mücadele**” serisinin yayın ve telif hakları Metafor Yayıncılığa aittir.

Yazan

Tuna DURAN

Resimleyen

Murat SEVİNÇ

Sertifika Nu.

49510

BASIM YERİ

Korza Basım

Metafor
Çocuk

Mutlu Mahallesi İmam Alim Sultan Caddesi No:101 MAMAK/ANKARA

Tel: 0 505 442 78 13

www.metaforyayinlari.com

Kağnı Arabası

Havanın sıcaklığı köyün her yanından hissedildiği için Hatice, serin bir yer arıyordu. Köydeki en serin yer, koca çınar ağacının altıydı. Bu ağacın kaç yıldır ayakta olduğunu kimse bilmiyordu. Kimileri bin yıl derken, Muhtar Hamza Çavuş'a göre, bin yıldan da yaşlıydı. Zaten İnebolu denilen bu yerde, çok sayıda yaşlı ağaç bulunurdu. Her yanı kaplayan ormanlar, deniz kıyısına kadar ulaşırdı. Hatice'nin köyü, ormanın hemen kenarında olmasına rağmen çok sıcak olurdu.

Hatice, koca çınarın yanına doğru giderken yolda Ali ile Zehra'yı da gördü. Zehra'nın elinde mis gibi peynirli börek vardı. Ali de koca bir testi ayran taşıyordu. Hatice, onlar yaklaşınca hemen bağırdı:

– Ali! Zehra!

Zehra, Hatice’yi duyar duymaz hemen ona doğru koşmaya başladı. Ali de peşinden gelince, üç arkadaş buluşmuş oldular. İlk konuşan Zehra oldu:

– Hatice, nereye böyle?

– Koca çınara gidiyorum. Hava çok sıcak!

– Haklısın, biz de oraya gidiyoruz. Evde de yapacak bir iř kalmadı. Zaten bizim yaşlı öküz de eskisi gibi çalışmıyor. Bu yüzden tarlada işler de aksıyor. Babam bu yüzden biraz üzölüyor.

– Yaşlı öküz çalışmıyor mu? Oysaki çok iyi iř yapardı. Tarlayı kısa sürede sürerdi. Kağrı arabasını da hiç yorulmadan çekiyordu.

– Haklısın ama artık yoruldu. Eskisi gibi çalışmıyor.

Zehra ile Hatice konuşurken birden Ali’nin sesi duyuldu:

– Ne çok konuşursunuz? Hem koca çınardan da yaşlı öküzden de daha önemli konular var. Duymadınız mı, savaş bitti. Her yerde işgaller başladı. İstanbul, İzmir işgal edildi. Daha kim bilir, başka nereleri işgal ettiler.

Hatice duyduklarına inanamamıştı:

– İşgal mi? Neden vatanımızı işgal ediyorlar ki?

– İngilizler, Almanlar yenilince bizi de yenik saydı-

lar. Bir bahane bulup İstanbul'u işgal ettiler. Ama siz durun, Mustafa Kemal Paşa diye biri varmış. Vatanı kurtarmak için Samsun'a geçmiş. Oradan da Erzurum'a geçip kongreler yapmış. Herkes onun büyük bir lider olduğunu düşünüyor. Kısa zamanda düşmanı yurttan atacağız diyormuş. Keşke biraz daha büyük olsaydım. Ben de Kuvayımillie'ye katılırdım.

Hatice'nin kafası daha da karışmıştı:

– Kuvayımillie mi? O da ne ki?

– Kuvayımillie, vatanımızı kurtarmak için kurulan bir birliktir. Herkes gönüllü olarak vatanı savunmak için bu birliğe katılıyor. İşgal edilen yerlerdeki düşmanı atmak için savaşıyorlar.

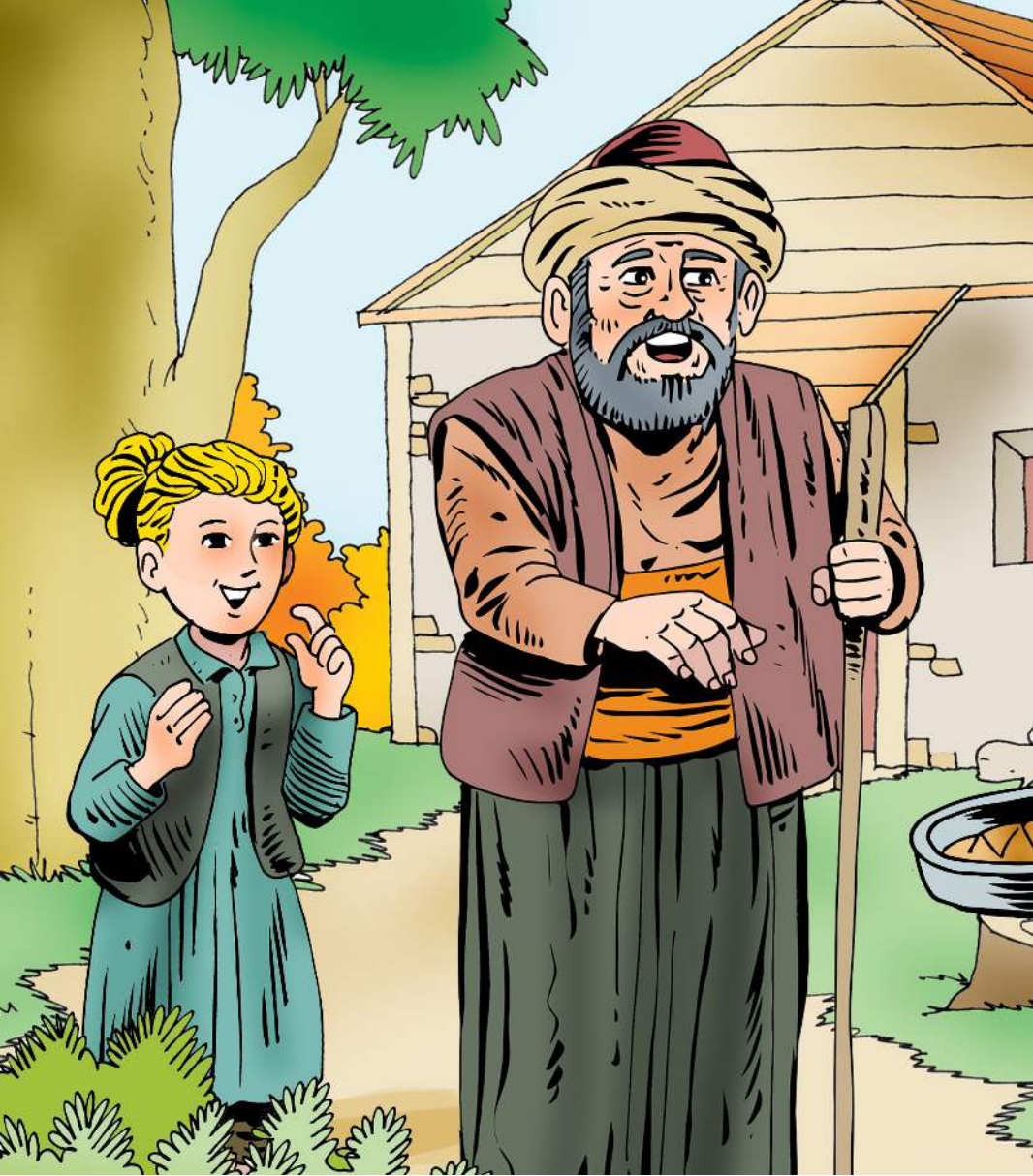
Ali konuşmasına devam edecekti ki Muhtar Hamza Çavuş'un sesi duyuldu:

– Zehra, o börekleri annen mi yaptı? Kokusu buraya kadar geldi. Bir tane ver bakalım!

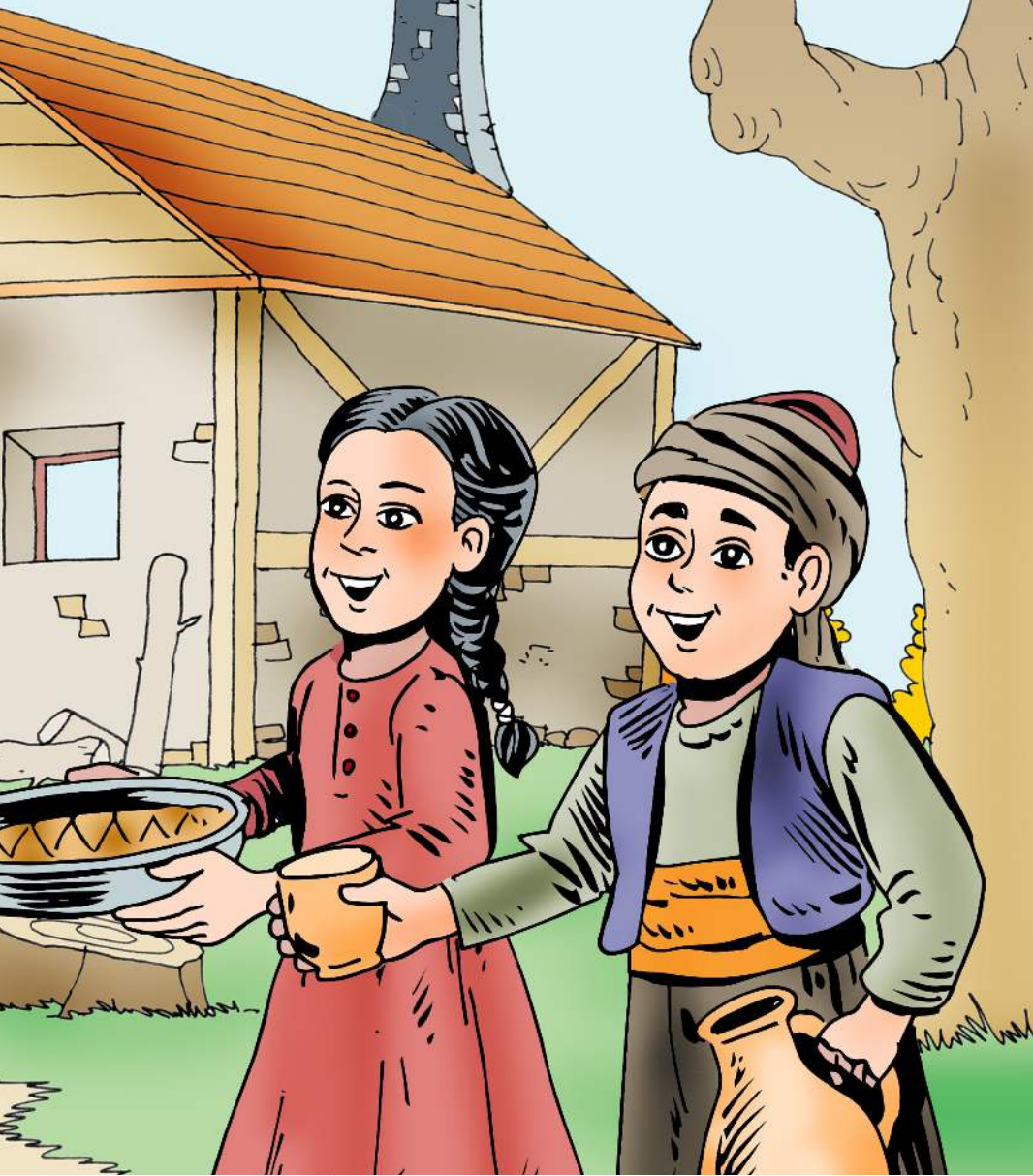
Zehra tepsideki börekten bir tane verirken Ali de bir bardak buz gibi ayran döktü. Muhtar Hamza Çavuş, Çanakkale'de savaşmış, gazi olmuştu. Yaşı epeyce ilerlediği için savaşa gitmesini doğru bulmayanlar olmuştu. Oysaki Hamza Çavuş, vatanı düşmana bırakmam demiş, yola düşmüştü. Köye dönünce de sözüne güvenildiği için muhtar seçilmişti. O gün bugün köyün muhtarıydı.

Hamza avuŐ, böreği yiyip ayranı da içince, Hatice'nin üzüntülü olduğunu fark etti:

– Hatice, kızım, neden zĐnsn?

–Ali söyledi. Düşman her yeri işgal edermiş. Bizim köyü de mi işgal edecekler? Nenem çok yaşlı. Zaten öküzümüz de öldü. Tarlayı bile süremiyor. Bir de düşman gelirse...

Hatice'nin bu üzgün halini gören Hamza Çavuş, hemen konuştu:

– Merak etme, Hatice. Gelecekleri varsa göreceklere de var. Siz de bu vatanın evlatlarıdır. Gerekirse savaşır-sınız.

– Savaşırız tabii ki...

Hamza Çavuş, Hatice'nin bu konuşması sırasında gözlerindeki yaşları tutamadı. Hatice'nin babası ile birlikte Çanakkale'ye gitmişlerdi. Babası, İngiliz baskını sırasında şehit olmuştu. Hamza Çavuş, o gün bu gün bu olayı unutmazdı. Şimdi Hatice'nin konuşması ile o günleri bir kez daha hatırlamıştı.

Çocuklar, bir süre daha muhtarla sohbet ettikten sonra hızla koca çınarın yanına geçtiler. Hava kararına kadar çınarın gölgesinde oturdular. Akşam olunca eve doğru yola çıktıklarında köyün meydanında bir gürültü duydular. Bağırان kişi bir haberciydi. Ne zaman bir haber olsa hemen bağırırdı. Sesi çok yüksek olduğu için köyün her yanından da sesi duyulurdu. Bu kez davul da kullanı-yordu. Bu durum haberin çok önemli olduğunu gösterirdi. Hatice de diğerleri de ne olduğunu merak ettikleri için dinlemeye devam ettiler: